با یاد بابای انجمن ادبی اردیبهشت میناب

دکتر اسدالله نوروزی

دلم بال و پر داشت، باور کنید
به هرجا نشستم شکست
به هر کس که بستم پرید!

«اسدالله نوروزی»

در آستانهٔ نوروز ۹۹، خبر ناگوار دیگری کام ما را از آنچه بود تلخ‌تر کرد؛ اطلاع یافتم ابراهیم کریم‌آبادی که از آشنایی‌ام با او دو سالی بیشتر نمی‌گذشت و اوایل زمستان امسال از دیدن دفتر شعرش ذوق‌زده شده بودم، در بیمارستان یزد بدرود حیات گفته است. جز اظهار تأسف چه می‌توانستم کرد که به قول مولانا:

در کف شیر نر خون‌خواره‌ای غیر تسلیم و رضا کو چاره‌ای؟

Scanned with CamScanner

در یادکرد او از نظر شخصیت اجتماعی نوشتهٔ جناب شهرجو در مقدمهٔ دفتر شعر آن زنده‌یاد، حرف دل ماست. کریم‌آبادی در انجمن ادبی اردیبهشت، گرمی‌بخش محفل بود و برازندگی عنوان «بابا» را داشت. مرگ البته حق است و بی‌تردید اهل‌هنر و ادب با مردن فراموش نمی‌شوند؛ اما تأسف شخصی من بیشتر از این لحاظ است که مجال آشنایی‌ام با او به همان دو سه دیدار انجمن و جلسهٔ نکوداشتی محدود شد که در زمستان برای اهل‌قلم برگزار کردند. خاطره‌ام از دیدار با زنده‌یاد صالح سنگ‌بُر عزیز نیز ـ علی‌رغم اینکه دفتر «یادتن» را به من هدیه داده بود ـ بیشتر از آشنایی حضوری‌ام با کریم‌آبادی نیست. رامی (ابراهیم منصفی) را که اصلاً ندیدم و یک سالی پس از او به هرمزگان آمدم. این جملات را نوشتم تا فردا روز فراموشم نشود و با خیال‌بافی نگویم و ننویسم ما رفیق گرمابه و یار گلستان بوده‌ایم! آنچه هست الان تنها با آثار اندک برجامانده از این رفتگان مواجهیم که مشتاق بودیم می‌ماندند و کارهایی کارستان از آن‌ها سر می‌زد.

در نکوداشت اهل‌قلم به خاطر داشته باشیم از طریق عدالت و انصاف خارج نشویم. ضمن اینکه از میراث آن‌ها پاسداری می‌کنیم «جامهٔ کس سیه و دلق خود ازرق نکنیم!» دچار مبالغه‌گویی نشویم و حس ناسیونالیستی ما را بر آن ندارد که در بزرگداشتشان گزافه‌گویی کنیم؛ چون نه‌تنها سودش عاید هیچ کس نخواهد شد، اسباب کسر شأن خود و عزیز هنرمندمان را هم ناخواسته فراهم خواهیم کرد! تردید نداشته باشید که فرزندان ما غربال به دست اظهاراتمان را نقد خواهند کرد و آیندگان به داوری خواهند نشست. ان‌شاالله

باری، به دو نکته در معرفی یادگار ادبی ابراهیم کریم‌آبادی، یعنی کتاب «روی گلپنگ دلم» جدای از شخصیت فرهنگی و دوست‌داشتنی خالقش اشاره می‌کنم:

الف) با همهٔ حجم کم ـ ۲۲ سرودهٔ کوتاه ـ قالب‌ها و مضامین متنوعی را امتحان کرده است که می‌تواند در تجربیات بومی‌سرایی به کار آید.

ب) برگردان فارسی و توضیح برخی واژه‌ها که بعد از هر سروده آمده، مددکار پژوهشگران شعر و گویش محلی است و درصورتی که چاپ دوم با آوانگاری و دکلمه‌خوانیِ توسط افراد متبحر همراه گردد، ارزشمندی آن بیشتر هم خواهد شد.

Scanned with CamScanner

اکنون، دو سه بخش برگزیده را با آوانگاری براساس متن - که امیدوارم به‌درستی اعراب گذاری شده باشد - نقل می کنم و تحلیل دفتر را به مجالی مناسب و زمان برگزاری انجمن ادبی موکول می‌نمایم:

ش. ۲: (ص ۱۰) [خطاب به دلبرش که مثل «آل» دِلْکَن دانسته می گوید]

بَه مثلِ آهو اَجَکی
مانند آهو می‌پری

Ba mesle ähü ajakĭ

حالا تَواستَه بِجَکی
اگر می‌خواستی بپری

Hälä tavästa[h] bejakĭ

بِجَک ولِه بِهتِه نَهَه
بپر ولی بهتر نبود

Bejak vale[h] behte[h] naha

پات نَنَهادَه اَچَکی؟
هنگام پریدن پا روی آن نمی گذاشتی؟ (عشق شاعر)

Pät nanahäda[h] aĉakĭ

ش. ۷: (ص ۲۰)

... سَقفِ بُلندِ عشقِمون
سقف بلند عشق ما [دوتا]

Saqf-e boland-e ’eŝqemün

چِکّه اَکُنت عزیزِ جون
چکّه می کند جانَ دلم [عزیز جانم]

Ĉekko akont ’azize jün

چِه بو کُلودَنگِ دِلُم؟
چه شد لانهٔ دلم؟

Ĉe bü kolüdange delom?

Scanned with CamScanner

کُجان هووُدَنگِ دِلُم؟..
کجاست آب و دانهٔ دلم؟
Kojän hovüdang-e delom?

ش. ۹: (ص ۲۴)
ترکِش بمب دوچِهمِت بِه مُنی کِه تکّه پارَه...
ترکَش بُمب دو چِشمانت مرا تکه‌پاره کرد...
Tarkeŝ-e bomb-e doĉehmet be monĭ ke tekka[h] pära[h]
گُلِ سُرخ دوقبضَه بو [و] خو اَدَهِت بِه تو حواله
گُلِ سرخ بوی خود را دوقبضه تقدیم تو کرده است...[می کُنَد]
Gole sorx doqabza[h] bü xo adahet be to haväla[h]

Scanned with CamScanner

سرشناسه	:	شهرجو، یدالله، ۱۳۵۳ -
عنوان و نام پدیدآور	:	ای گل سرخ دلاله : یادنامه ابراهیم کریم‌آبادی/ یداله شهرجو.
مشخصات نشر	:	بندرعباس. سمت روشن کلمه، ۱۳۹۹.
مشخصات ظاهری	:	۱۲۸ ص.
شابک	:	۹۷۸-۶۲۲-۷۲۶۵-۱۰-۱
وضعیت فهرست‌نویسی	:	فیپا
موضوع	:	کریم‌آبادی، ابراهیم، ۱۳۳۲ - -- یادنامه‌ها
موضوع	:	شاعران ایرانی -- هرمزگان -- قرن ۱۴
موضوع	:	Poets, Persian -- Hormuzgan -- 20th century
رده‌بندی کنگره	:	PIR۸۳۵۸
رده‌بندی دیویی	:	۶۲/۸فا۱
شمارهٔ کتاب‌شناسی ملی	:	۶۱۳۲۶۵۶

سمت روشن کلمه انتشارات

شناسنامه نشر

ناشر: سمت روشن کلمه

عنوان و نام پدیدآور: ای گل سرخ دلاله : یادنامه ابراهیم کریم‌آبادی/ یداله شهرجو.

مدیر اجرایی: هانا زارعی

ویراستار: مونا اصفهانی

صفحه‌آرایی و طرح جلد: صدیقه غلامی

چاپ اول: تابستان ۱۳۹۹

چاپخانه: پیشگام

شمارگان: ۵۰۰

قیمت: ۲۰۰۰۰۰ ریال

بندرعباس. شهرک سجادیه. دلیران ۲۲. ساختمان دوم. طبقه اول - ۰۹۱۷۳۶۵۷۰۵۰

samtroshan@yahoo.com instagram.com/samt_roshan

حق چاپ محفوظ است.

Scanned with CamScanner